

רוקדים

מגזין לריקודי עם ומחול

NIRKODA

גיליון מס' 93 | יולי 2015 | מחיר 30 ₪

פסטיבל מחול כרמיאל הכי ישראלי שיש!

ב-28 ביולי ייצא לדרך פסטיבל המחול ה-28 בכרמיאל עם מופעים של להקות הריקוד המובילות בתבל • במופע המרכזי: להקת הבלט GYOR מהונגריה • בהיכל התרבות: מופעי בכורה לתאטרון הלאומי הרוסי על הקרח

פסטיבל מחול כרמיאל, אחד האירועים המובילים בעולם בתחומו מושך מדי שנה את להקות המחול הטובות בעולם. בין הלהקות האורחות שיגיעו בסוף החודש הבא (28-30 ביולי) לפסטיבל נמנות להקות מצליחות מארבע מדינות: ארצות הברית, רוסיה, הונגריה וצרפת

כל המופעים וכל האירועים
בפסטיבל מחול כרמיאל

**חדש בפסטיבל!
מתחם נשים**

ביום רביעי 29.7
במרכז ברוך בכרמיאל
הרקדות, סדנאות והופעות
לנשים בלבד!

כל הרוקדים יהיו כאן!

מיטב המרקידים והיוצרים במרתון ענק • 72 שעות של הרקדות סביב השעון ללא הפסקה, הרקדות הורים וילדים, הרקדות ותיקים, הרקדות נוסטלגיה ועוד...

**נדאי לרכוש
כרטיסים במכירה
מוקדמת!**

גם הנחה, גם מקום טוב
וגם חוסך עמידה בתור
למידע והזמנות:
04-9881111
www.htk.co.il

"היפיפייה הנרדמת" - להקת הבלט על הקרח מסנט פטרסבורג

בפעם הראשונה בישראל - להקת הבלט על הקרח מסנט פטרסבורג, המפורסמת ביותר בעולם מגיעה לפסטיבל כרמיאל. לאחר מו"מ ארוך סוכם כי הבלט יגיע עם היצירה "היפיפייה הנרדמת".

בלהקה 40 רקדנים וירטואוזים שיביאו עמם שלל תלבושות, תפאורה וכן ציוד לייצור משטח של קרח של ממש על במת היכל התרבות בכרמיאל מוסיקה: פ.א. צ'ייקובסקי

מופע טרום פסטיבל:
שני 27.7 בשעה 16:00, 19:00
ובשלישי 28.7
בשעה: 16:00, 19:00
בהיכל התרבות כרמיאל

הבלט הלאומי של הונגריה זורבה היווני ZORBA THE GREEK

יצירת מחול קסומה עפ"י ספרו של ניקוס קוזאניס על חברות ואהבה, נאמנות וכבוד, מוות ועונש, טרגדיה ואהבת חיים. היצירה מסתיימת בתקווה לעתיד ובריקוד הסירטקי המפורסם של מייקל זורבה.

רביעי 29.7 בשעה 21:30
אמפיתאטרון כרמיאל

במחירים מיוחדים ששמרו עבורכם

לתיאור פרטים: 04-9881111
www.karmielfestival.co.il

רוקדים

מגזין לריקודים עם ומחול

NIRKODA

ארגון המדריכים והיוצרים לריקודים עם
IFD Organization of
Instructors & Choreographers

גיליון מס' 93 | יולי 2015 | מחיר 30 ש"ח

3	שלמה מאחורי הקלעים עם שלמה ממן דוד בן אשר ונאוה גלוסקא
11	קורס מדריכות במגזר החרדי רקפת אשריאל
14	ריקוד החודש - אלף מחזרים יורם ששון
15	מישראל לפסטיבל כרמל בברזיל און הללי
18	החוויות של אלכס "גבעה אחת" מס' 2, סדרת סופי שבוע שמארגן רפי זיו במכללת תל חי שבצפון

ירון מישר

רות גודמן

דני עוזיאל

קוראים יקרים,

גיליון מס' 93 של המגזין רוקדים-נרקודה יוצא לאור לקראת חגיגות פסטיבל המחולות ה-28 בכרמיאל. הכתבה המודגשת בגיליון זה היא "מאחורי הקלעים עם שלמה ממן", של דוד בן אשר ונאוה גלוסקא. בצד האמריקאי של עורכי המגזין, דני ורות מבקשים להוסיף כמה מלים על שלמה, המנהל האמנותי של פסטיבל כרמיאל, ומערכת היחסים המקצועית ארוכת הטווח איתו. "היה זה בשנת 1981 כאשר שלמה הוזמן לראשונה למחנה הריקוד הישראלי 'הורה שלום' בניו יורק, אחד המחנות המרכזיים בצפון אמריקה. בזמנו, שלמה היה רק בן 27, ומיד ראינו שהוא מביא איתו משהו חדש ומיוחד לריקוד העם הישראלי. שלמה היה יוצר הריקודים הצעיר הראשון שהוזמן ל'הורה שלום' שלוש שנים ברציפות. במהלך שלוש השנים ההן, הוא הפיק הרבה הקלטות מקוריות של ריקודיו, וגם של ריקודים עם ישראלים קלאסיים אחרים בשילוב עיבודים מוסיקליים עדכניים הנאמנים ליצירות המקוריות. רבות מהקלטות אלו כוללות גם את שירתו של שלמה שהביא לידי ביטוי את כישורו המוסיקלי. זו הייתה תרומה נפלאה לקהילת ריקודי העם הישראלי שמחוץ לישראל". בגיליון זה, המאמר הכתוב יפה ולעומק על שלמה ממן הוא חלון לראות דרכו את אדם המאד מיוחד וחזונו האמנותי המתמיד בהתחדשותו. כמו-כן, ברור ששלמה ממשיך את דרכו של יואב אשריאל, מורו הרוחני, בהכוונתם של יוצרי ריקודים בתחילת דרכם והתפתחות עבודתם - דבר שאנו בהחלט מעודדים."

עוד בגיליון זה:

- **אורן הללי** מתאר סיבוב הופעות מוצלח לסאו פאולו, ברזיל, בשילוב שתי להקות מחול שלו, "מישראל לפסטיבל כרמל בברזיל".
- בכתבה "קורס מדריכות במגזר החרדי", **רקפת אשריאל** מסבירה את מעורבותה והישגיה בקורס מדריכות ריקודי-עם.
- "החוויות של אלכס" מציג תמונות שצולמו על ידי "צלם הריקודים הרשמי", **אלכס הובר**, והפעם בגבעה אחת, בסופשבוע המרתון השני של **רפי זיו** בתל חי, בהשתתפות מרקידים ואמנים מכל הארץ.
- ריקוד החודש הוא ריקוד המעגל של **יורם ששון** - "אלף מחזרים".

אנו מאחלים את מיטב הברכות לשלמה ממן ולכל המארגנים, מופיעים ומשתתפים בפסטיבל כרמיאל לשנה זו.

קריאה מהנה ומחולות בשמחה,

דני עוזיאל, רות גודמן, ירון מישר - העורכים

- מו"ל: "רוקדים-נרקודה", בשיתוף המכון לריקודי-עם (IDI), ארה"ב, יו"ר - **בוב לוין**
- עורכים: **רות גודמן, ירון מישר, דני עוזיאל**
- חברי מערכת: **הוני גולדפיין, מלכה טישלר, בני לוי, יהודית פיקסלר, רות שנברג**
- עריכה גרפית: **אנה קדרי**
- פילמים, לוחות ודפוס: **הדפוס החדש, ראשון לציון**
- המערכת: "רוקדים", רח' משה דיין 35/96, ת"א 67320; טל' 03-5620447
- פקס: 03-5613651, נייד: 052-5620447
- דוא"ל: rokdim@rokdim.co.il
- אתר רוקדים באינטרנט: <http://www.rokdim.co.il>

פסטיבל מחול כרמיאל הכי ישראלי שיש!

28 ביולי יצא לדרך פסטיבל המחול ה-28 בכרמיאל עם מופעים של להקות ריקוד המוניות בוגלי • מופע המרכזי: להקת הבלט (C) מונגויה • בובל בתוך מופעי בכורה למגזין ולאומי הרחב על הרחב

פסטיבל מחול כרמיאל אתר האינטרנט המוביל בעולם בין הלהקות האחרות שישעו בסוף החודש הבא (28-30 ביולי) לפסטיבל המחול מנצחות מנצחות מארגן הרוחני: ארצות הברית, רוסיה, הונגריה וצרפת

"היפופיה הנדרמת" - להקת הבלט על הקרח מסנט פטרסבורג

ביום הראשון כרמיאל - ימות תלמידי הלהקה של סנט פטרסבורג יחשפו את יכולתם כחוליות מרכזיות של להקת הבלט של סנט פטרסבורג. הלהקה הרוסית היא אחת מלהקות הבלט המובילות בעולם. הלהקה הרוסית היא אחת מלהקות הבלט המובילות בעולם. הלהקה הרוסית היא אחת מלהקות הבלט המובילות בעולם.

חדש בפסטיבל! מתחם נשים

ביום הראשון 28 ביולי כרמיאל תתקיים תחרות סטודנטים ותיקות ונשים בלבד.

כל הריקודים יחד כאן!

ביום הראשון 28 ביולי כרמיאל תתקיים תחרות סטודנטים ותיקות ונשים בלבד.

כדאי לרכוש כרטיסים במכירה מוקדמת!

בגובה 25% הנחה על כרטיסי סטודנטים ונשים בלבד. לפרטים ולרכישת כרטיסים: 04-9881111 www.idk.co.il

זוכה הלאומי של הונגריה

זוכה הינאי
ZORBA THE GREEK

ביום הראשון 28 ביולי כרמיאל תתקיים תחרות סטודנטים ותיקות ונשים בלבד.

מאחורי הקלעים עם שלמה ממון

דוד בן אשר

נאוה גלוסקא

בהדרכתו של **יגאל פרי** (לימים פרי-דנס בארה"ב). יוצא איפה שהשתתף בשתי להקות, בלהקה אחת הופיע כרקדן ובלהקה השנייה הופיע גם כזמר.

ב-1969 למד באולפן למדריכים לריקודי עם בעפולה אצל **גיורא קדמון**, אך כיוון שלא נבחן בבחינות הסיום של הקורס, העדיף ללמוד שנה נוספת באולפן, במקום לגשת רק לבחינת הסיום. כך הפך לבוגר היחיד שעבר שני קורסים למדריכי ריקודים. עם סיום האולפן כבר רקד כל יום בהרקדות בטבריה.

את שירותו הצבאי עשה שלמה בצנחנים בגדוד 202. במלחמת יום הכיפורים השתתף בקרבות באזור המיתלה וכן בקרבות ברמת הגולן. המג"ד שלו היה **דורון רובין**. אחרי המלחמה ולפניה, במשך כל תקופת הצבא המשיך לרקוד ככל שהזמן אפשר זאת.

להקת ענבל, כבסיס וכלקח

בחופשת השחרור פגש שלמה את **שלמה מריזן**, שהיה מדריך שלו לריקודי עם בטבריה, מריזן סיפר שהוא לומד בסדנה של להקת ענבל וכששלמה גילה התעניינות, הציע לו מריזן להצטרף לסדנה ושלמה נענה להצעה, למרות שסבר שהוא כבר יודע הכל. רק בלהקת ענבל נכח כמה ארוכה הדרך לידיעה של מחול. למרות חוסר ניסיונו, זיהתה **שרה לוי תנאי**, הכוריאוגרפית ומייסדת הלהקה, את הפוטנציאל הגלום בו וקיבלה אותו לשורותיה.

כמי שהחידק כבר דבק בו, התמסר שלמה לעבודה הקשה ללא גבולות. כל בוקר משעה ארבע בבוקר נסע בטרמפים מטבריה ליפו, לחזרות בלהקת ענבל. לעיתים נשאר ללון בכל מיני מקומות נדחים כדי לא לאחר. הבונוס העצום היה סיור של חצי שנה בדרום אמריקה עם להקת ענבל. הסיור בדרום אמריקה השאיר בשלמה חותם של חוויה בלתי נשכחת. זו הייתה לו הפעם הראשונה שיצא מהארץ, הלהקה הופיעה במקסיקו, גואטמלה, ניקרגואה, קוסטה ריקה, פנמה, ונצואלה, סנטו-דומינגו, ארגנטינה, אורוגוואי וברזיל. ההופעות היו הופעות מקצועיות, באולמות גדולים, בפני קהל מקומי ובפני קהילות יהודיות. שם הרגיש כרקדן מקצועי ושם גם הורחבה היריעה של השכלתו במחול בכלל. הוא נחשף למוזיקה דרום אמריקאית של בתי ספר לסמבה,

שלמה ממון, מי שהטביע את חותמו על הפולקלור הישראלי מאושיות ריקודי העם, מתראיין ל"רוקדים". הוא מספר על חייו בהם שזור המחול כרקמת אמן, מביע דעות מקצועיות, גם ביקורתיות, על התחום היפה הקרוב ללבנו כל כך - ריקודי עם ישראלים ונשאר אופטימי.

שלמה ממון נולד לפני 61 שנים בטבריה לאביו **יעקב** יוצא מרוקו ולאמו **אמילי** הטוניסאית, כבן בכור, אחד מתשעת ילדי המשפחה המסורתית, משפחת ממון. תקופת ילדותו ונערותו בטבריה הייתה תקופה סוערת ומלאה פעלתנות אנרגטית, הגם שחינוכו היה חינוך מסורתי-דתי.

למד ב"תלמוד תורה", ב"תחכמוני", בישיבה תיכונית בקריית שמואל שבחיפה, ובתיכון "בגליל" בטבריה. החינוך היהודי בבית ובבתי הספר הטביע בשלמה את ערכי הדת, הקנה לו ידע, אמונה ואהבה למסורת, מה שנבט בהמשך חייו ובא לידי ביטוי באופנים שונים.

הוריו של שלמה השכילו להעריך את הכישורים המוסיקליים שלו. הם לא חסכו כל מאמץ, וחרף הקשיים הכלכליים, קנו לו גיטרה ואקורדיון על מנת שיממש את כישורו. ההיחשפות להופעות בפני קהל החלו עוד בשחר ילדותו כשהוא ואחותו **מלכה** הקימו צמד שהופיע באזור המגורים בשירה ונגינה.

בשנות החמישים והשישים נחגג יום העצמאות ברחובות הערים והישובים בכל הארץ, בשירים עבריים ובריקודים ישראלים. עיניו של שלמה הילד היו כלות כשראה את הרוקדים ונפשו כבר אז רצתה להיות חלק מזה. אביו לקח אותו למועדון "מופת" למופע של **"להקת ענבל"**, שם נחשף לראשונה לתופעה הייחודית הזאת של מחול שמספר סיפור בתנועה.

כישוריו של שלמה חלשו על שירה ומחול בד בבד. כך השתתף בחוג ריקודים בשכונה, חוג שהתפתח והיה ללהקה שהופיעה באירועים המקומיים. במקביל רקד בלהקה העירונית של טבריה

האופיינית. גם התנ"ך והמסורת היהודית מהווים בסיס בלתי נדלה של מקורות השפעה. יחד עם זאת הריקודים שלו הנם תוצר של התייחסות למילים ולמנגינה. הוא שומע מילים, מרגיש את הלחן ונוצרת זרימה הרמונית שמאחדת הכול. עם כל ההשפעות, כולל התנועות ה"ענבליות" ואלה בסגנונו של יונתן כרמון, חשובה מאד לשלמה המקוריות, היצירה האוטנטית, הייחודית, פרי עולמו היצירתי. לעולם לא יעתיק ממחבר אחר.

עקרון חשוב נוסף הוא למצוא את הפשטות ואיתה את הנשגבות של התנועה. "לא פשוט לפשט תנועה" אומר שלמה (שלמה זוכר שכשהדריך ביפו ילדי גן ולימדם ריקודים לחנוכה, ביקשה ממנו הגננת לפשט את הריקודים שהיו מסובכים לילדים. הוא עבד קשה כדי לפשט אותם ולהתאימם, כך הוא אומר נכון הדבר בריקודי עם בכל פורום).

שלמה עם להקת ענבל בצילומים לטלביזיה של ברזיל

אל המרחב ו... השמיים הם הגבול

עם שחרורו מצה"ל לקח אותו **ציון נוריאל** שהיה סולן בלהקת ענבל, אל **יואב אשריאל**. "יואב הוא המנטור שלי", אומר שלמה. "הוא תרם לי רבות. יואב לימד אותי את תורת הצמצום כשאמר לי שבכל ריקוד שחיברתי והצגתי בפניו יש עשרה ריקודים, וצריך לדעת להתמקד. הוא טיפח אותי, עזר לי, והפך אותי לבן בית אצלו ואצל מירה אשתו". שלמה מדבר על יואב אשריאל בהרבה מאד הערכה ואהבה, הוא יודע שיואב היה לו מורה לחיים.

באותו זמן בערך החליט שלמה להקים להקה בטבריה. שלמה השקיע את כל הכסף שצבר בצבא, שכר מקלט, חיבר אותו לחשמל מהבית של הוריו, קנה מכספו שתי תלבושות, אחת מזרחית ואחת ישראלית. תכנן לוגו של ציור הכינרת וקרא ללהקה "הורה כנרת".

זו הייתה הלהקה הראשונה שלו. את כל כולו השקיע בלהקה מתוך תקווה שאחרי שהיא תקרום עור וגידים היא תהפוך ללהקה עירונית שתיתמך על ידי עיריית טבריה. אלא שפנייתו לעירייה נענתה בשלילה, והמצב הדרדר עד שהלהקה התפרקה.

לימים אחרי שקנה לו שם בזכות הצלחותיו, פנה **אלי ללוש**, שהיה מהמרקידים הראשונים שהדריכו את שלמה בצעדיו הראשונים כרקדן ריקודי עם בטבריה, **למרקוס בן חיים** שהיה מנהל מחלקת תרבות נוער וספורט בעיריית טבריה, וזה נעתר להצעתו של ללוש להקים להקה עירונית בטבריה תחת שרביטו של שלמה.

ללהקה זו שלמה חיבר ריקוד יפה ומורכב, אלא שהתבקש לפשט אותו שיתאים לרקדנים. הוא הסיר מהריקוד את המורכבות של הצעדים, וביקש שלא יצינו את שמו כמחבר הריקוד. הריקוד נקרא "חדוות נעורים", להפתעתו הריקוד נרקד עוד ועוד וקצר הצלחה והתלהבות של הרוקדים והצופים.

לקהילות יהודיות עם להקות של יהודים ועוד. במקסיקו הופיעה תמונתו בכותרת הראשית בעתון כחתן בחתונה תימנית, ועשתה רושם רב.

בהמשך הצטרף שלמה ל**להקת כרמון**, ועם הלהקה יצא לפריז, שם הופיעו מידי ערב ב"אולימפיה" במשך חודשיים ימים, עם תזמורת בניצוחו של **יצחק גרציאני** ולצד זמרים כמו **יזהר כהן**, **אילנית**, **אילנה אביטל**, האחים והאחיות ועוד. המעבר מלהקת ענבל ללהקת כרמון היה שינוי גדול. שתי הלהקות הן בעלות סגנונות מחול שונים בתכלית. את ענבל אפיינו ההתכנסות והתנועות התימניות המסורתיות ואת כרמון הקלילות, הזרימה וקופצניות עליזה.

שלמה מעיד על כך ששני הסגנונות - זה של להקת ענבל וזה של להקת כרמון יעצבו אותו ככוריאוגרף. הוא הושפע משמעותית משניהם באותה מידה.

היצירה, הריקוד, המחשבה, הנשמה

שלמה חיבר כ-300 ריקודי עם שחלקם הגדול מאד נרקד בכל ההרקדות בארץ, בלי יחצון משום סוג שהוא, מעצם היותם ריקודים אהובים על קהל הרוקדים.

"קיימים אופנים שונים ליצירת ריקוד", אומר שלמה. יש והוא שומע שיר, השיר מהלך עליו קסם ואז הצעדים פורצים מאליהם לנעימת הלחן ולמילות השיר ויש שקורה גם להפך, הוא מדמיין צעדים, מתכנן, מביע רעיון ואז קורה דבר נדיר למדי שמלחין חובר אליו ומחבר לחן לתנועות שלו. דוגמת המלחין הוירטואוזי אורי כהן ז"ל, שידע להפליא בנגינתו ובלחניו ולהתאימם לצעדי הריקוד שחוברו.

הריקודים של שלמה הם פרי מגוון גדול מאד של השפעות: הרקע העשיר שלו במחול, היחשפות לתרבויות שונות. מהישיבה התיכונית הוא ספג את החסידות וכך גם מבתי הכנסת בטבריה, גם לתרבות תימנית נחשף ועמה התנועה

לא פשוט תנועה

ארצית של משרד החינוך, הופיעה בטלוויזיה וקיבלה הכרה מלאה והערכה רבה מצד גורמים שונים.

הלהקה הייתה לגאווה אנשי המקום והפכה אזור שנתפס כ"אזור נחשל" לכוה ששמו הפך מוכר ובהקשר של הצלחה. המחול עם כל הכרוך בו, ההופעות על במות והזכייה בהערכה, כל אלה היטיבו עם האנשים בכלל ובעלי קשיים מסוגים שונים בפרט, וגרם להם להיות אנשים טובים יותר, שאפתנים ובעלי הישגים.

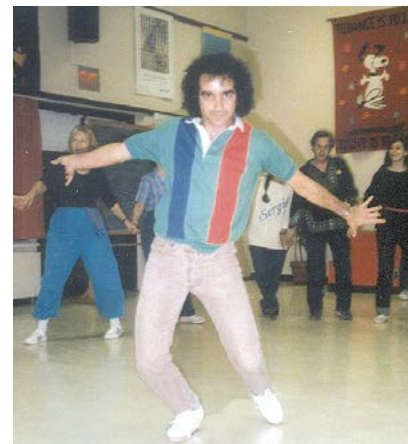
רבים מיוצאי להקת מרכז בית ברבור התקדמו בחיים בכלל ובמחול בפרט. אחדים מהם פגש שלמה כרקדנים בטכניון בחיפה, אחרים המשיכו דרכם במחול על סוגיו השונים: **אלי מזרחי** ואחותו **מירי מזרחי** (בוגרי להקת בית ברבור) המשיכו בכיוון של ריקודי נשף, **איציק גלילי** ככוריאוגרף ואייל עוזרי כמרקיד. ועוד רבים וטובים. לאט לאט הקים שלמה עוד ועוד להקות בהן הכניס את הסגנון המיוחד לו.

בריקוד **"זמר בגלבווע"** אותו חיבר שלמה, נחשף הכישרון היצירתי הייחודי שלו. תחילה לא ידע הקהל לקבל את החדשנות הזאת, אבל מהר מאד הפך הריקוד לשלאגר, וכשבא לארץ **פרד ברק** (כוריאוגרף מודרני מניו יורק), הוא לקח את הריקוד על מנת להפיץ אותו בחוגים ובהרקדות ברחבי ארצות הברית, ואמר שהרבה שנים הוא מחכה לפריצה בסגנון זה של המחול. שלמה התווה את הדרך. בסיוע ההשפעות שרכש משעורי בלט מודרני וקלאסי, שעורי אופי (קרקטר), אצל **קלרה ווליני**, מהתנסויות בסגנונות שונים (כאמור - ענבל וכרמון), מידע טכני רב שצבר, ובזכות כשרונו הרב, יכולות היצירה שלו, הדמיון והרגישות פתח צוהר לסגנון ייחודי ויוצא דופן ששווה את לב הרוקדים, הביא את רמתם של ריקודי העם לדרגה שנושקת למקצועיות ושימש דוגמא ומופת למחברים בהמשך.

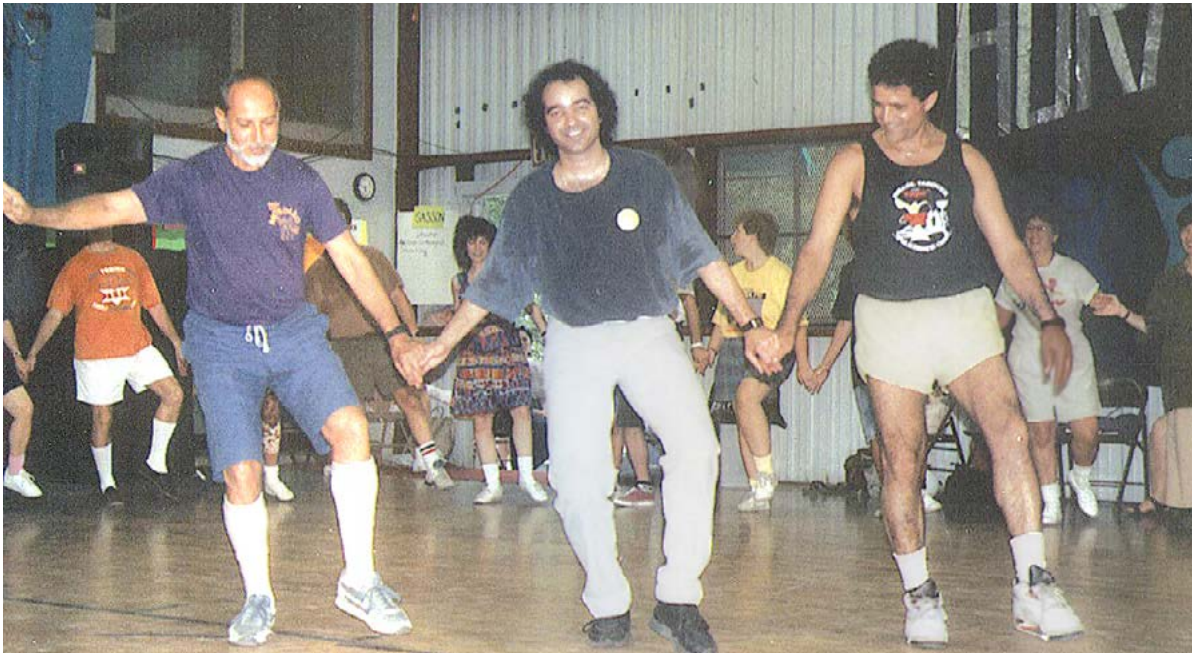
כמה כבוד הייתה מביאה הלהקה לטבריה, וכמה עוגמת נפש הייתה נחסכת אילו נענו שנים קודם לפנייתו של שלמה לתמוך בלהקה שהקים בעמל רב בכוחות עצמו. יש אנשים טובים באמצע הדרך שמשאירים את חותמם בעודם מושיטים יד בלב חפץ בזמן המתאים. **מישאל ברזילי** היה כזה עבור שלמה הצעיר שרק השתחרר מהצבא והגיע לתל-אביב.

כבר אז היה מישאל מרקיד מפורסם ונחל הצלחה גדולה, מישאל עזר לשלמה להשתלב בהרקדות בתל-אביב, סייע לו עם ציוד, עם מוזיקה. כמו כן, סלל עבורו את הדרך בהקמת להקת המחול של מרכז בית ברבור על ידי כך שהכניס את שמו הידוע להזמנה לבחינות (אודישנים) לצד שמו של שלמה, על מנת למשוך מועמדים. ואכן זה פעל כמטה קסם. הגיעו הרבה רוקדים, מישאל נשאר לזמן קצר ולאחר שפתח לשלמה את הדלת, אפשר לו לעבוד בעצמו. עד היום שמורה בליבו של שלמה פינה חמה למישאל. תחילת דרכה של הלהקה בבית ברבור לא הייתה קלה כל עיקר. החזרות היו קשות והמאבקים מתישים. אך למרות הכול, ולמרות שהרקדנים לא היו מקצועיים השמחה הייתה רבה והסיפוק עצום.

סיפורה של להקת מרכז בית ברבור בדרום תל אביב, יכולה להיספר ולהוות מופת לכולם (ראשי ערים, אנשי חינוך ותושבים). כשעלה הרעיון להקים להקת מחול במרכז בית ברבור, הביעה מנהלת האירועים של המרכז ביטול גמור של הרעיון באומרה לשלמה: "אם תקום להקת מחול במקום הזה יצמחו שערות בכף ידי". אך המהמורות בדרך לא הרפו את ידיו של שלמה, והלהקה קמה, עבדה בהתמדה ובהתלהבות ועשתה חייל. הלהקה זכתה להצלחה גדולה מאד, הגיעה להישגים עצומים - הופיעה בכל האירועים באזור, בארץ ובחו"ל, זכתה במקום הראשון בתחרות להקות

**בכל ריקוד שחיברתי והצגתי (...)
יש עשרה ריקודים,
וצריך לדעת להתמקד**

בהורה כ"ף עם ישראל יעקובי ומושיקו

כרמיאל, רמלה, חוף הכרמל, קריית מלאכי, אשקלון, אונ' חיפה, הטכניון, בקעת הירדן, צפת, עפולה, באר שבע, פתח תקוה, אור עקיבא, קריית שמונה, בית הגפן, "אנחנו כאן בת"א, אוניברסיטת באר שבע, יבנה, שדרות, וכן להקת יהודים בתורכיה, לונדון ונקובר. וכן כוריאוגרפיות ללהקת "נייט אוף דה סולטאן" בתורכיה וללהקת "מזובשה" מפולין. שלמה עובד כל יום באינטנסיביות מוחלטת. נוסע ממקום למקום, מדריך אישית כל להקה. במשך השנים הכשיר דורות של אסיסטנטים. הם מתרגלים את הכוריאוגרפיות שלו. את חלקם עודד ליצור בעצמם ריקודים, ואלה הפכו למחברים מוצלחים בזכות עצמם כמו: איציק גלילי, דדו קראוס, לילך ברדה, ירון ברמי, יהודית דביר, מיכל יאני, עמי שטרית ועוד.

לכל להקה הרפרטואר הייחודי לה, אבל יש גם ריקודים משותפים לכולן. זאת על מנת להופיע במופעים גדולים רבי משתתפים ורבי להקות, כמו "פסטיבל כרמיאל" או אירועים גדולים כמו פסטיבל מחול וזמר ל"ג בעומר אשקלון, "הורה סינרמה" (שלמה שמש כמנהל האומנותי של המופע שעלה אחת לחודש בסינרמה, של להקות ורקדנים, עם מקהלת "אנחנו כאן" ותזמורת מלווה, כשבתום המופעים התקיימה הרקדה המונית לצלילי התזמורת והמקהלה), "הורה רוממה" בחיפה, "פעמוני יובל" - אירוע 50 שנה למדינה (שכללה 3 תמונות מרשימות: דגל המדינה, לצלילי "התקווה" של ריטה, "ירושלים של זהב" עם עופרה חזה, ותמונה של העליות), ערב יום העצמאות בכיכר רבין, "מופע הספורטק" - 60 - שנה למדינה, "יורוסטאר" (גביע אירופה שהתקיים בנוקיה), שני מופעי ראווה של להקות מחול בהר הרצל בערב יום העצמאות, מופעים לתכניות טלוויזיה "רוקדים

שיאן להקות הריקודים בישראל (כנראה גם בעולם)

במדינת ישראל יש כוריאוגרפים רבים. לרובם להקה אחת אותה הם מלווים רוב חייהם המקצועיים. לחלקם יש שתיים או שלוש להקות. שלמה ממך הקים מספר עצום של להקות כשלכל אחת מהן היה הייחוד והמאפיינים שלה, והכוריאוגרפיות שלה. ואלה פרוסות היו ברחבי הארץ וגם בעולם: טבריה, אונ' תל אביב, בית ברבור, כפר סבא, רחובות,

עם הזמרת עדנה גורן

מזה זמן
אנחנו עדים
לכך שציבור
הרוקדים
ריקודי עם
בארץ אינו
מתחדש בכוח
צעיר. וזו
תופעה מדאיגה

מאז יומו הראשון של הפסטיבל, ועשה אותו למה שהיום - פסטיבל יחיד ומיוחד מסוגו ומן הגדולים בעולם. בימים של ראשית הפסטיבל היה שלמה ממך לצדו של יונתן, ומהר מאד נעשה "יד ימינו" כהגדרתו של יונתן, וכשפרש "הוריש" יונתן לשלמה את ניהול הפסטיבל.

מזה חמש עשרה שנים ששלמה מכהן כמנהל האומנותי של פסטיבל כרמיאל, הפסטיבל ממשיך למשוך אליו מדי שנה עשרות אלפי משתתפים מכל רחבי הארץ. אין ספק שכדי לשמור על הלהט, ההתלהבות של הרוקדים והצופים, על הרצון של הלהקות לקחת חלק בפסטיבל, על הנהירה הגדולה של אנשים מכל רחבי הארץ, יש לעשות עבודה רבה מאד בתכנון, ארגון, חדשנות, גיוון, כשהמוטו הוא הבאת מחול וזמר ישראלי ברמות הגבוהות ביותר.

בפסטיבל יש כ-180 מופעים שונים. מתוכם 3 מופעי אמפיתיאטרון. יש להתחשב בכל הגורמים, יש להבין פרספקטיבות במופעים המרכזיים שמועלים על במה ענקית, והקהל צופה מהמדרון המדושא, יש לכוון לקהל העצום הזה, ועם זאת לשמור על רמה גבוהה של מחול וזמר. יש לשזור את כל התכנית העשירה לכלל שלושה ימי פסטיבל, כולל דאגה לכל הפרטים החל מהארגוניים שמתווים את תכנית הפסטיבל ומחלקים את הפעילות על פני הימים והלילות, וכלה בפרטים הטכניים של דאגה לצרכיה של כל להקה ולהקה.

מידי שנה נושא הפסטיבל אופי אחר, כשהוא סובב סביב נושא אחר, כמו מופעים על פי שירים של מלחינים ומשוררים מסוימים (נעמי שמר, סשה ארגוב, יורם טהר-לב, דודו ברק ועוד). שלמה מכין את הלהקות לאירוע הייחודי

שלמה ממך בבתנועת מחול אופיינית

אביב" ברחובות (זו השנה השלישית), עדלאידע בטבריה (זו השנה השנייה) ועוד.

הרפרטואר של כל להקה נוצר בהתאם למספר רב של פרמטרים: היכולת של הרוקדים, אפיונים ייחודיים של הלהקה, תנאי השטח (האולם- המקום הפיזי) ועוד. כמו כן הגילאים של חברי הלהקות מגוונים, החל מלהקות אפרוחים, דרך להקות נוער, בוגרים וכלה ב- שלושים פלוס. מגוון גדול. שלמה מדריך גם להקות בית ספריות לצרכי טקסים ואירועים מקומיים.

שלמה חיבר כוריאוגרפיות לשני סרטים: "טיפת מזל" ו-"בשביל סשה", חיבר כוריאוגרפיה לפסטיבל הזמר הישראלי והמזרחי, מופעי ימי העצמאות ששודרו בשנות ה-80 בערוץ הראשון, כמו כן השתתף בסרט חמש חמש כרקדן ושחקן, הופיע כרקדן בפסטיבל זמר וכן בשני מופעים של האירוויזיון (עם השירים "הורה" ו"חי").

יש בכל הפעילות הענפה הזאת עבודה עצומה, שמהווה לגבי שלמה אתגר שאינו חושש מפניו, להיפך הוא גורם לו לפריחה ויצירה מחודשת ושומר על רוח הנעורים המפעמת בו מאז ומעולם.

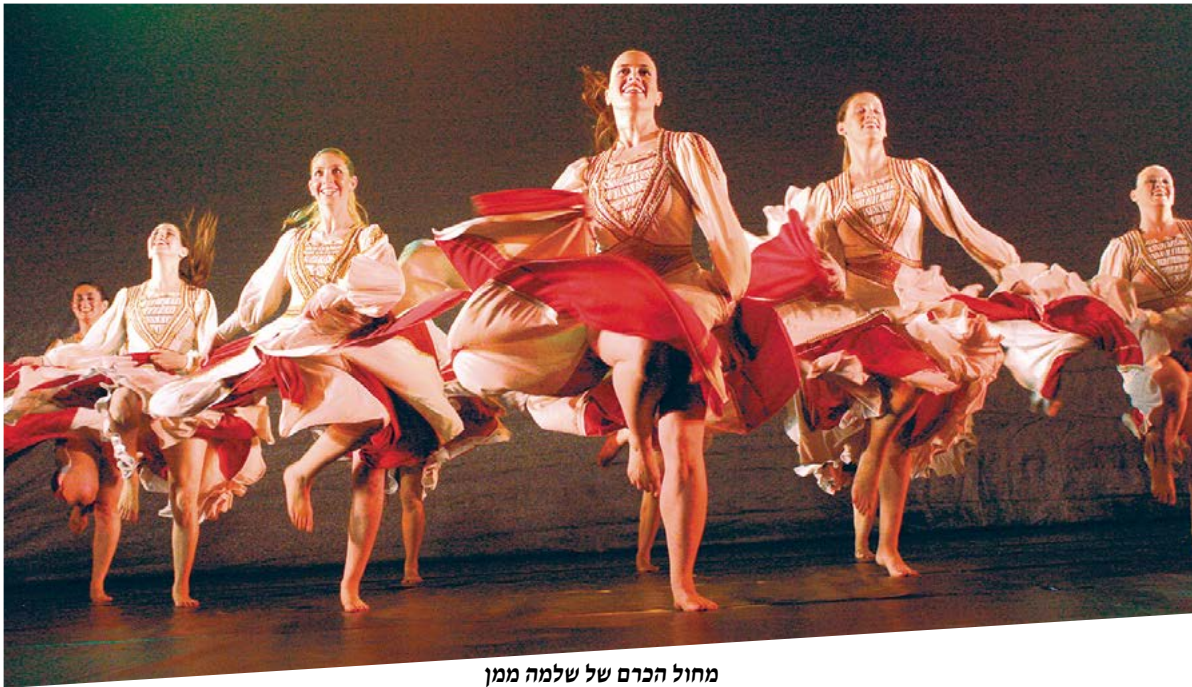
סיפור פיקנטי (אחד מיני רבים)

בשנות השבעים הדריך שלמה במתנ"ס ביפו ג'. שכונה לא קלה באותם ימים. שני נערים חצופים הפריעו בשחצנות מופגנת. שלמה דרש להוציאם מהאולם. למחרת הופיעה כל המשפחה של אחד מהם, עם אלות בידיהם, באיומים להכותו, כנקמה על הוצאת הילד יום קודם לכן. שלמה המשיך בנחישות את השיעור, ואף הצליח למשוך עוד ועוד ילדים למעגל הרוקדים. שבוע לאחר המקרה, כל השכונה התגודדה ליד האולם בקריאות עידוד למדריך על פעילותו עם ילדיהם. ההצלחה הכתה גלים, עד שיום אחד פנה אליו מנהל מחלקת התרבות של עירית תל אביב בהצעה קוסמת, לאור כשרונו המקצועי לעבור להדריך ברמת אביב ג'. שלמה השיב בכעס נוזף במנהל האגף באומרו שדווקא בשכונה הזאת צריכים לעבוד מדריכים טובים, והוא כמובן נשאר לעבוד ביפו ג'.

פסטיבל כרמיאל, פסגה נוספת

את פסטיבל כרמיאל ייסד יונתן כרמון. יונתן, שהיה שועל להקות ידוע, שימש במשך שנים רבות יועץ אומנותי ב"אולימפיה" בפריז וזכה להכרה בארץ ובעולם. יונתן הגה את הרעיון של הקמת "פסטיבל כרמיאל". הוא יזם אותה, בנה את הרציונל, הביא הצעות לתבנית שקיימת

כל דכפין יתיי
ויחבר ריקוד,
ילמד אותו
בחוג זה או
אחר, ויעשה
כרצונו, ללא
בקה.

מחול הכרם של שלמה ממון

הקבועה שנמתחה עליהם. בדיעבד הבינו עד כמה הייתה נחוצה הביקורת הזאת.

בהמשך - **יואב אשריאל ומישאל ברזילי** קיימו השתלמויות למדריכים. הם בחנו את הריקודים אותם הציגו החברים ובחרו מתוכם את אלה שנראו להם ראויים להילמד בחוגים השונים בארץ, ומשם יצאה הבשורה.

יואב אשריאל לימד את מחברי הריקודים איך לחבר נכון יותר את ריקודיהם, הדרך איך לשפר זרימה, איך להביע רעיון חדש, הברקה, ייחודיות, התייחסות להתאמה ללחן ולמילים, הוא הכשיר והנחה אותם. לעיתים לא קיבל ריקוד, או שלח אותם לשפר אותו, אבל דרש עשייה מקצועית יסודית ומכובדת.

=היום אין דין ואין דיין. כל דכפין יתיי ויחבר ריקוד, ללמד אותו בחוג זה או אחר, ויעשה כרצונו, ללא בקרה. הכאוס הזה, סבור שלמה, יוצר אינטריגות מיותרות בין הכוריאוגרפים והמרקידים, מונע שיתופי פעולה תקינים ביניהם, וזה מחלחל אל רחבת הריקודים, אל הרוקדים עצמם, ומעיב על ההתייחסות והאווירה.

ההשתלמויות בהן הוצגו הריקודים לראשונה ונלמדו ישירות מהמחבר עצמו, נעשו לא רלוונטיות בעידן האינטרנט, כשיש צילומים והנגישות לריקודים החדשים קלה.

שלמה: "נוצר מצב של עמידה במקום. אין התחדשות של ממש. אותם מחברי ריקודים, אותו סגנון. השטח רווי. אמנם יש סדר בעניין הריקודים הכפולים, אבל זה אינו מבטיח ריקודים ברמה גבוהה, לעיתים להיפך. החברים 'תופסים' שיר חדש, מחברים לו ריקוד, גם אם הוא אינו ברמה ראויה ללחן ולתוכן השיר, רושמים אותו ומנכסים

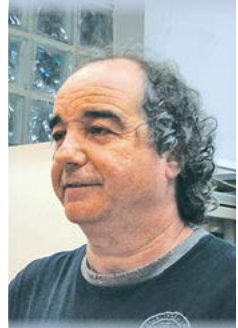
הזה, וכך מכוונות גם ההרקדות לציבור הרוקדים, שמונחות בתיאום עם ארגון המרקידים בארץ. בסה"כ מופיעים במופעי פסטיבל אחד כ-3,000 רקדנים.

בפסטיבל מכבדים את זכרם של אנשים שאינם אתנו, והיו חלק מהעולם של המחול הישראלי, ומנציחים את זכרם באופן כלשהו (מופע, תחרות) בתיאום עם המשפחה. שלמה עושה עבודת שטח יסודית. הוא מכיר את כל הלהקות בארץ. ובוחן כל ריקוד שעשוי לעלות על הבמות בפסטיבל. כל ריקוד וריקוד עובר את הביקורת האישית שלו. מייד לאחר סיום הפסטיבל הוא מכנס את הכוריאוגרפים המובילים מכל הארץ, כ-40 במספר, ומתווה להם את הכיוון של הפסטיבל באותה שנה. מציג את התכנית. אחר כך נפגש אישית עם כל אחד מהם, כך הוא רוקם את המסכת כולה על שלל המופעים שלה וממנה מפיק אומנותי לכל תמונה.

ריקודי העם לאן?

כל מי שזוכר את ימי התום בארץ, (עם הקוקו והסרפן), את שנות ה-50 וה-60, עם פסטיבלי "דליה" ועם ההורה ברחובות בימי העצמאות, מתגעגע לסגנון בו לריקודים היה כבוד...

כשהחלו ריקודי העם לתפוס מקום בפולקלור הארץ ישראלי, היה גוף בהסתדרות: "המדור לריקודי עם", בראשותה של המנהלת המיתולוגית **תרצה הודס**. גוף ש"עשה סדר", קבע כללים ונהלים. היה המשגיח בשער שבדק ריקודים, ברר אותם ונתן במה רק למי שנראה לו מתאים. בגוף זה ישבו אנשים עם ידע, הבנה והרבה כוונה לטוב, ולמרות שבזמנו הכוריאוגרפים והמרקידים רטנו על הביקורת

ראויה ומכובדת, חשוב מאד לא להיגרר לכאלה שמורידים את הרמה.

הצעות לפתרון

ארגון המדריכים לריקודי עם קם על רקע בעיות של יחסי עבודה (בין מרקידים ומעסיקים). ודאג לטפל בנושא. הארגון התפתח ועודד את נושא ההשתלמויות. אם חברי המזכירות של הארגון יהיו אלה שמובילים בשטח, תוכל להיות להם השפעה, ההחלטות ייושמו בשטח בפועל וכולם יצאו נשכרים.

יש אפשרויות רבות לפעולה בדמות סדנאות למרקידים, הזמנת מרצים מקצועיים שילמדו על נושאים רלוונטיים כולל יחסי עובד-מעביד, יוזמן פרסומאי שיתרום את ההיבט שלו בתחום, יילמדו דרכי שיפור של העבודה וכדומה. כל הסיוע הזה יכול לעזור להתפתחות של הגוף הזה שנקרא ארגון המרקידים.

אם כל חברי הארגון יתמכו במנהיגותו של היו"ר, מי שלא יהיה (היום **אבי פרץ**), יהיה בידיו הכוח להניע דברים, לקדם ולגרום לפריחה בעקבותיה כולם יצאו נשכרים - הכוריאוגרפים, המרקידים והרוקדים.

ראוי לציין שבזמנו שימש שלמה ממן כיו"ר ארגון המדריכים במשך חמש שנים. באותה תקופה היה שיתוף פעולה מבורך בין הארגון לבין המדור לריקודי-עם של ההסתדרות, הם פעלו כגוף אחד וזה הניב פירות של עשייה מבורכת.

לעצמם את השיר היפה שלצליליו חובר הריקוד".
נוצר מצב שכמעט כל הריקודים החדשים שנוצרים, כלל אינם מגיעים ללימוד, הן בגלל שרמתם אינה הולמת, והן בגלל עומס מכביד עם שפע עצום של ריקודים שחוברו ללא בקרה. כך קורה שריקודים שחוברו לצלילי שירים מאד יפים, לא יישרדו. וכך הולכת לאיבוד האפשרות למחברים מוכשרים ליצור להם ריקוד, השירים היפים האלה "נתפסו", ומבחינת ריקודי העם, הם "הלכו לאיבוד".

הסגנון הטונדי. ריקודים לשירים מזרחיים. שירי ארץ ישראל.

שינוי נוסף שחל עם השנים הוא בחירת השירים. אם בעבר נוצרו ריקודים עם ניחוח ארץ ישראלי לשירי משוררים, שירי ראשונים, אפיינה אותם השורשיות שלנו, הרי שהיום אלה "ריקודי פנאי" כלשונו של שלמה, כמו סלסה, היפ הופ ודומיהם. הרוקדים באים לבלות, להזיע, לעשות כושר, ליהנות מתרבות הפנאי. מציאות זו, סבור שלמה, יצרה מצב של צורך לרצות את הקהל.

הזמר המזרחי אף הוא תפס מקום בשירה בארץ עם זמרים שהפכו מוכרים, מה שהשפיע באופן מכריע גם על הריקודים. כוריאוגרף מכוון עצמו לפי השיר המושמע רבות. על חלק מהשירים האלה יש לשלמה השגות, יש ביניהם שירים יפים שאינם יורדים ברמתם משירים ישראלים קלאסיים, אבל יש ביניהם שירים שאינם ראויים להיות מושמעים, ודאי לא שיחובר להם ריקוד. השירה המזרחית

חזרה של להקת הסטודנטים תל אביב

"נוצר מצב של עמידה במקום. אין התחדשות של ממש. אותם מחברי ריקודים, אותו סגנון. השטח רווי

שלמה מצדו נכון לתרום ולעזור לכל מי שזקוק לעזרה בנושא. אין ספק שניסיונו העשיר, הכשרתו, יכולותיו היצירתיים והפרספקטיבה של שנים רבות בתחום יכולים להעשיר כל תלמיד, יהא אשר יהיה.

תחיית ריקודי העם בקרב צעירים

מזה זמן אנחנו עדים לכך שציבור הרוקדים ריקודי עם בארץ אינו מתחדש בכוח צעיר. וזו תופעה מדאיגה. אם חלק נכבד של הרוקדים היום הינם רקדני ריקודי עם משחר נעוריהם, הרי לא נמצא בחוגים ובהרקדות היום אחוז גדול של צעירים שיהוו את העתודה של מחר.

"לכן", אומר שלמה, "על משרד החינוך להכיר בחשיבות מקומו של ריקוד העם הישראלי כחלק מפעילות גופנית חשובה מאד לילדים ולנוער, כגורם שמחזק את הזהות הישראלית, וכמשפיע על היחשפות של ילדים ונוער למוזיקה ושירה ישראלית. על המשרד להקצות משאבים ולשלב ריקודי עם בתוך שעורי החינוך הגופני בבתי הספר, החל מבתי הספר היסודיים וכלה בתיכונים".

על ידי כך יתוודעו הילדים והנערים, לתחום של המחול הישראלי, ילמדו לחבבו תוך כדי פעילות התורמת פיזית ונפשית, ויקבלו עידוד ודחיפה להתחבר לתחום התחברות של ממש. מהלך כזה גם יכין את הקרקע להקמת מחול בית ספריות שיופיעו בהזדמנויות שונות במהלך שנת הלימודים (אירועים בית ספריים, טקסים, ימים מיוחדים, ובשגרת היום בהפסקות הפעילות, וכן במופעים מקומיים), מה שיגרום לשמחה, הנאה של הרוקדים והצופים ויוסיף לחדוות הנעורים.

צריך רק להתחיל, השאר יבוא מעצמו. שעור יוביל לחוג, חוג יוביל להרקדה, זו להשתתפות בלהקה ואלה יעוררו הדים שילכו ויגדלו. הנוער נוטה להיות מושפע מהצלחות, מהרצון להיות חלק, ממשוהו שהוא גם חברתי, גם פעלתני וגם מהנה.

אם משהו מהמנהיגים ומהמובילים בשלטון וברשויות ירים את הכפפה ויסייע לעשות מעשה, נוכל לזכות בפריצת דרך משמעותית של התחום האהוב עלינו כל כך - ריקודי העם הישראליים.

שלמה, אתה עוד חיי?

שלמה ממך חיבר מאות ריקודי עם. הוא החל במלאכת היצירה עוד בהיותו בשנות העשרים המוקדמות שלו (אמצע שנות השבעים של המאה ה-20). עודו מחבר ומחבר ריקודים שנוקדים בהנאה גדולה בחוגים, כמו גם בלהקות שלו, ועוד כוחו במתניו.

לא אחת נתקל שלמה בהערות של מי שמכיר את הריקודים שלו זה שנים רבות, אך לא פגש בו מעולם ונדהם לגלות שהוא לא בן מאה, ושהוא עדיין חי... אז שלמה חי ונושם תודה לאל, הוא מלא מרץ וחדוות עשייה כמו תמיד (מה הפלא? - הוא באמצע הדרך... לא נוסטלגיה!), הוא ממשיך לנהל את פסטיבל כרמיאל,

להוביל את עשרות הלהקות שלו, ליצור ריקודי עם, לארגן הרקדות ואירועים מסוגים וסדרי גודל שונים בארץ ובעולם ועושה חייל לתפארת! והכל בשקט, בצנעה, בענווה ובאצילות נפש וכך זוכה לכבוד כמו מי שאינו רודף אחר הכבוד והכבוד רודף אחריו...
✎

"מחברים 'תופסים' שיר חדש, מחברים לו ריקוד, גם אם הוא אינו ברמה ראויה ללחן ולתוכן השיר, רושמים אותו ומנכסים לעצמם את השיר היפה שלצליליו חובר הריקוד"

רקפת אשריאל*

קורס מדריכות במגזר החרדי

בתחילה זה נשמע לי ממש סיז'ן, אבל כשראיתי את הבנות אורו עיני, כל הפרטים הקטנים הפכו להיות שוליים לחלוטין. הבנות מקסימות, נהדרות, צנועות, מוכשרות, מפרגנות ו...רקדניות שאין כמותן. אכן, הבנות יודעות לרקוד והיטב. הן למדו במסגרת ההסמכה להוראה סדנאות בריקודי עם והן רוקדות מצוין עם טכניקה נהדרת ודיוק בתנועות, ממש תענוג ללמד אותן.

בתחילת הקורס לימדתי ריקודים קלים ובסיסיים, וכשנוכחתי שהקבוצה רוקדת נפלא הכנסתי לפרטואר גם ריקודים חדשים יותר ואף מהשנה הנוכחית. ריקודים אותם אני לומדת בחוגים ובהרקדות.

הבעיה המרכזית היא המוזיקה לריקודים. המנהלת מעדיפה מוזיקה ללא מילים והסיבה היא שהתלמידות תהיינה מורות לבנות בבתי ספר חרדיים ושם לא ניתן להשמיע מוזיקה (חילונית) עם מילים, אלא מנגינה בלבד או מוזיקה שלהם (של זמרים דתיים). ואם הן תלמדנה בחוגים אחרים אז אפשרה היא על שירים עם מילים אך שלא יופיעו ביטויים של הוא והיא, מילות אהבה, שלא ישירו גברים ונשים ביחד (גבעטרון, דץ ודצה ועוד).

זוהי בעיה רצינית, ישנם ריקודי עם נפלאים ואותם אינני יכולה ללמד כאן... כמה חבל... עבור מספר ריקודים מסרנו את המוזיקה למוזיקאי שעבד אותם ללא מילים,

לום רקפת, שמי אסתר ואני מנהלת השתלמויות בסמינר בית יעקב למורות. הפנה אותי אליך מנהל ביה"ס ממכללת וינגייט בנוגע לקורס מדריכות ריקודי עם" - זהו תוכן שיחת הטלפון שקיבלתי לפני כשנה.

או קיי, חשבתי לעצמי, נשמע מעניין, אבל בעייתך, רק בנות, בלי בנים? מה עם ריקודי זוגות? מכיוון שזה התחום בו אני אוהבת לעסוק, לא הרמתי ידיים ונעניתי לאתגר, רק שאז עדיין לא הבנתי את גודל הבעיה שבקורס מסוג זה. והנה אני מוצאת את עצמי מרכזת ומלמדת (כמעט הכל לבדי) בירושלים, קורס בו רוב הבנות המשתתפות הן בוגרות סמינר בית יעקב למורות. וכפי שכבר ציינתי - בנות דתיות חרדיות, על כל המשתמע מכך והצניעות מעל הכל!!

ולמה הכוונה? על פי התקנות (אותן פירטה בפני המנהלת) חולצה בשרוול מכסה מרפקים ללא מחשוף, החצאית צריכה להיות מתחת לברך (מה שנקרא אורך מידי), טייץ כהה או גרביונים לא שקופים, ללא לק בולט מידי (גווני אדום למיניהם), איפור מינימאלי ועדיף בלי, מקסימום עגיל אחד בכל אוזן, נעלי ספורט בגוון כהה ועוד כהנה וכהנה פרטים, שאני לגמרי לא רגילה אליהם. כמובן שהבנות מגיעות עם כיסוי ראש (פאה או מטפחת).

* **רקפת אשריאל**, בוגרת תואר ראשון (B.ed) ומורה מוסמכת בכירה לחינוך גופני ומחול מטעם סמינר הקיבוצים. בעלת תואר שני (M.P.E) במדעי הספורט מטעם המכללה האקדמית בוינגייט. מרכזת ומרצה מ-2002, בקורסים להסמכת מדריכי כושר גופני ובריאות - חרדי כושר ואימון קטנים בחדר כושר, במסגרת בית הספר להסמכת מדריכים, במכללה האקדמית בוינגייט ושלוחותיה. מרכזת קורסי מדריכים לריקוד עם ומורה לריקודי עם במכללת וינגייט לסטודנטים לתואר ראשון. מאמנת ומדריכת כושר בעלת ותק וניסיון רב.

"מה עושים לך ריקודי עם מכל הבחינות?"

"קשה לתאר את מה שהריקודים עושים לי, הם פשוט ממלאים לי את הלב והנשמה, הם נותנים לי אפשרות לביטוי של הרגשות בדרכים אחרות, ללא מילים - ביטוי של הגוף. הם מעניקים ביטחון עצמי, עוצמה ושמחה, מקום שאפשר לשחרר לחצים, מקום שאפשר להיות מאושרת, להאיר עיניים לאחרים ולהיות חלק מכולם".

"מה החשיבות של הריקודים עבור הילדים שאת מלמדת?"

"פעם אחת התנסיתי בסדנא חד פעמית, להעביר ריקודים לילדים. כתגובה מהמחנכת לאחר מכן שמעתי שילדים שתמיד היו בצד ולא השתתפו, פשוט שיתפו פעולה ובשמחה רבה. אני חושבת שהריקודים הם מקום לביטוי של הילדים במעוף, בשמחה, במוסיקה ותנועות הנכנסות ללב. הם מקום של שחרור, של לימוד חוויתי מהנה. זה לא מקום שבוחן אותם, ולכן יש אפשרות למצות כישרונות שפתאום מתגלים".

"למה ציפית מהקורס, והאם הציפיות תואמות לקורס עצמו?"

"כשנכנסתי לקורס לא ידעתי מה אמור להיות, באתי לנסות, לראות האם בעמדה של מדריכה-מורה הריקודים ייהנו ויענינו אותי כשם שאני נהנית כשאני רוקדת בחוג. ניסיתי ונכוויתי, המורה רקפת, שבתה את לב כולנו, זו הייתה ממש חוויה, מצאתי את עצמי מחכה כל ימות השבוע למפגש של יום ראשון. למרות שאני יודעת לרקוד ויש לי רפרטואר נרחב של ריקודים, מצאתי את עצמי לומדת הרבה ריקודים חדשים, וגם חזרה על הישנים שפתאום עמדתי על דיוקם. שמעתי מעט על ההיסטוריה של חלקם ופתאום מתחילים לחיות את השיר. הציפיה

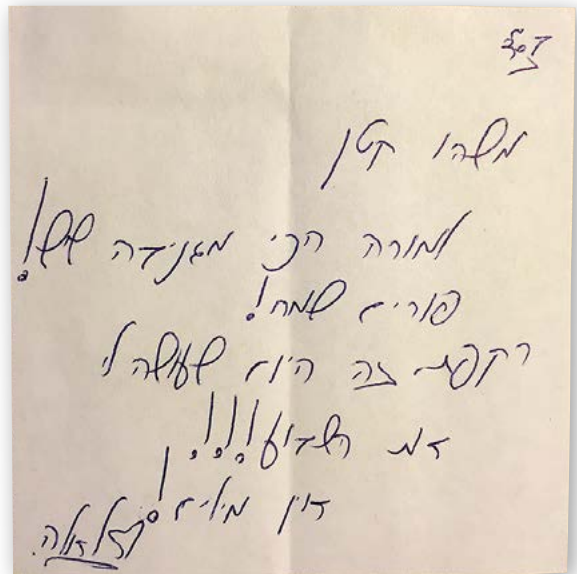
מנגינה בלבד, אבל זאת הוצאה כספית גדולה מידי. וכך אני מצנזרת ומתאימה ריקודים טובים ויפים לקבוצה הזו. בעיה נוספת היא שאת המחברים והמרקידים שהייתי שמחה לארח בקורס (יואב אשיראל, יענקל'ה לוי, שלמה ממון ועוד) אינני יכולה להזמין מכיוון שרובם גברים. בדקתי לגבי אפשרות של סרטי וידאו והקרנתם לבנות, גם כאן נתקלתי בשלילה. ובכלל, הס מלהזכיר ולדבר על יצירת ריקודי העם, כיצד נוצרו הריקודים, מה הביא ליצירת ריקודי עם, על ההיסטוריה, הכנסים בדליה, פסטיבל כרמיאל, כיצד הכל התחיל, חלוצים, ציונות... עם זה קשה לי מאוד, כרקדנית שהוריה נמנו על קבוצת המייסדים של ריקודי העם בארץ, כתינוקת שבילתה בדליות ובפסטיבלים עם ההורים וכילדה שמגיל צעיר מאוד השתתפה ורקדה בהרבה מאוד חוגים, הרקדות, מרתונים, והופיעה בלהקות מחול בארץ ובחו"ל.

ובכל זאת, מצד שני, אני רואה בעצמי מעין שליחה, שעושה "עבודת קודש", ניתנה לי כאן הזדמנות פז להכניס קצת מהרוח הישראלית, האווירה המשוחררת והסוחפת משהו לעומת הסגירות, האיסורים והשמרנות הקיצונית המאפיינת קבוצה זו, ולחשוף בנות אלה לעולם הארץ ישראלי המודרני יותר בדרכי שלי מבלי לפגוע בדת ובערכים המקודשים.

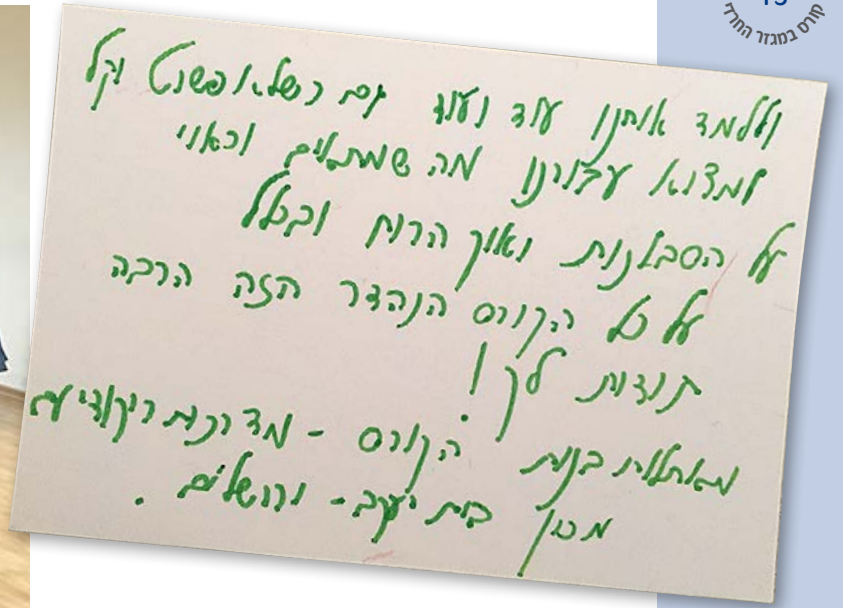
כדי להבין אותן קצת יותר שאלתי אותן מספר שאלות והנה השאלות וכמה תשובות לצידן:

"מה הביא אותך ללמוד בקורס הזה?"

"מזה 4 שנים שאני רוקדת בחוג לריקודי עם. הנושא משך אותי מאוד, הרגשתי שאני מחוברת לשם. כשנפתח הקורס למדריכות לריקודי עם, הרגשתי שאני רוצה להיות שם, שאני רוצה להיות זאת שגורמת לאנשים לשמוח ולמצות את כישרונותיהם".

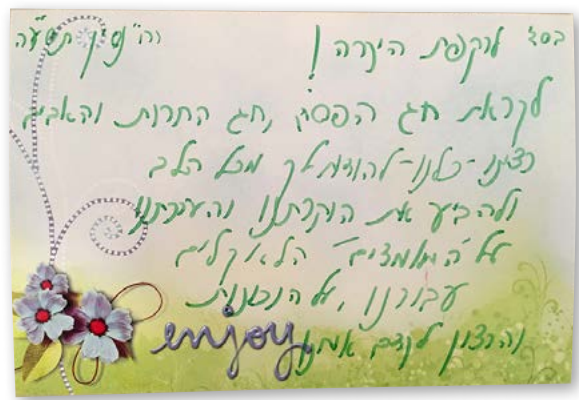
אני רואה בעצמי מעין שליחה, שעושה "עבודת קודש", ניתנה לי כאן הזדמנות פז להכניס קצת מהרוח הישראלית, האווירה המשוחררת והסוחפת

ממש טוב. בתור מורה לבלט ומחול (בוגרת סמינר הקיבוצים), עם ניסיון רב של שנים בתחום, אני יכולה להעיד שאכן, הן רקדניות ומדריכות מצוינות. עצם זה שהן מורות בבתי ספר, נותן להן בונס מאוד גדול ומקנה להן את יכולת ההדרכה, הכישורים הפדגוגיים, ואת הגישה לילדים ומבוגרים.

מעבר לכך, הבנות גם למדו מוזיקה ויש להן את היכולת המוזיקלית בספירת הצעדים, חלוקה לקטעים, במבנה השיר / הריקוד ובלמוד נכון ומדויק של הריקוד. במסגרת הקורס הבנות למדו להדגים, להסביר ולפרט כל צעד וצעד, להשתמש נכון במושגים מתחום ריקודי העם, ובתרגילי ההדרכה אני כולי נפעמת לנוכח הצלחתן. הן פשוט מעולות!

אני יכולה להגיד בפה מלא שעשיתי את שלי והצלחתי למרות כל הבעיות והקשיים שבדרך. רוב הבנות שיסימו את הקורס תהיינה מדריכות מקצועיות לריקודי עם. הן מסוגלות ויכולות ללמד בהצלחה מרובה במסגרות של בתי ספר, סמינרים לבנות, בחוגים שונים ומסגרות אחרות. בהצלחה לכולן! 🙌

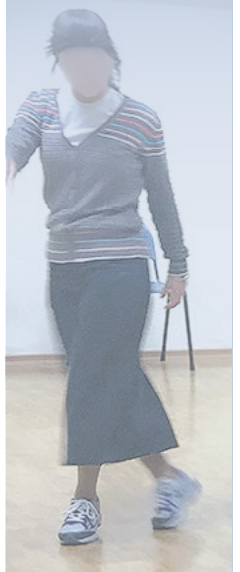

שלי היא להיות מורה טובה, ואני חושבת שיש לי דוגמה נהדרת ובעז"ה הלוואי שאצליח".

לסיום ביקשתי שיצינו הערות והארות לגבי הקורס, רוב הבנות אמרו שהקורס מועבר בצורה מאורגנת, יסודית ומעמיקה. שהקורס מגוון, מעניין, תורם רבות. שרפרטואר הריקודים מוצלח ביותר ושהן נהנו מצורת הלמידה, ההדגמה וההתחשבות במוזיקה. אחת הבנות אמרה: "הקורס מועבר באופן חווייתי, האווירה נעימה ומיוחדת והכל משולב במקצועיות, ניכר שמושקעים חשיבה ומאמץ ורצון להביא את המיטב - אין מילים!" ועוד תשובה: "המורה רקפת - אישיות מדהימה, מקסימה, כל כך מבינה ולמרות שבאנו כל אחת ברמה שונה, היא איחדה ושיוותה לכולנו רמה אחידה. הביאה אותנו למקום גבוה. למרות הקשיים של מציאת השירים, ממש במסירות מצאה לנו גם שירים עדכניים וגם שירים לרוחנו. אנו מעריכות מאוד ומוקירות את הסבלנות, ההבנה, מאור הפנים, העוצמה והדוגמה האישית ומודות מכל הלב".

בסוף כל מפגש הבנות ניגשות אלי קורנות מאושר ושמחה, מחבקות ומנשקות אותי ונפרדות בדברי תודה והערכה. ואני מצטטת: "איך זכינו בך, אנו מאוד מעריכות שאת עושה מאמצים למצוא לנו ריקודים שמצד אחד מתאימים מבחינת המוזיקה ומצד שני שהם כל כך יפים וכיף לנו לרקוד אותם". או: "את רוקדת כל כך יפה ואנו מנסות לחקות אותך, ותענוג לנו להסתכל עליך כשאת רוקדת". הן כל כך מפרגנות ומעריכות את כל מה שאני עושה עבורן, שזה מחמם את הלב...

וכפי שכבר ציינתי, הבנות האלה רוקדות ומדריכות

אלף מחזרים

16-15 כמו 14-13 ברגליים נגדיות.
 32-17 כמו 1-16 החל עם הגב למ"מ וסיים עם הפנים למ"מ.

חלק ג' פנים למ"מ

- 1-2 צעדת צימוד מהירה בימין ימינה; פתיחה בימין ימינה; שהייה.
 3-4 שיכול בשמאל מאחורי ימין; ימין ימינה; שיכול בשמאל לפני ימין; שהייה.
 5-8 כמו 1-4.
 9-12 פסיעה בימין למ"מ; דילוג (דילוג בקצב כפול) בשמאל לפני; העברת משקל לימים לפני תוך כפיפת ברך קלה; שמאל במקום מאחור.
 16-13 שני סיבובים ימינה-לאחרו אל ק"מ בארבע פסיעות החל בימין.

הריקוד נרקד פעמיים, כל חלק פעם אחת. בפעם השנייה חלק ג' נרקד פעמיים.
 בסיום: צעדת כפיפה בימין לאחרו וריצה מהירה פנימה למ"מ תוך הנפת הידיים.

אלף מחזרים

יכול להיות שיש לך אלף מחזרים אבל בחור כמוני תמצאי רק בסרטים מי יביא לך פרח שתהיי קצת עצובה איך את לא רואה שאני בא מאהבה?

וזה כואב לי בחזה
 אני לא יוצא מזה
 שנים של אכזבה
 עשו אותי חולה

מה את אומרת ספרי לי מה את מרגישה
 הלב שלי עוד רגע מתפוצץ מאהבה
 אז בואי מותק תני את התחושה
 שאת גם צמאה ואת רוצה רק אהבה

וזה כואב לי בחזה
 אני לא יוצא מזה
 שנים של אכזבה
 עשו אותי חולה

לחן: אילן נורי
מילים: אילן נורי
ביצוע: אילן נורי
בית אחד שלושה חלקים
רישום: אשר אושרי

צורה: מעגל

חלק א': הפנים נכ"ש, כתף שמאל למ"מ

- 1-4 שתי פסיעות לפני החל בימין; צעדת חילוף לפני בימין.
 5-6 שמאל לפני ימין לפני תוך רבע פניה שמאלה פממ'.
 7-8 בקצב כפול: שמאל מאחורי ימין; ימין ימינה; שמאל בשיכול לפני ימין; שהייה.
 9-12 פתיחה בימין ימינה; שיכול בשמאל לפני ימין; צעדה תימנית מהירה בימין.
 16-13 3/4 סיבוב שמאלה החל בשני צעדים החל בשמאל; צעדה תימנית מהירה בשמאל לאחור.
 20-17 פסיעה בימין לפני; הנחת עקב שמאל לפני, תוך הרמת זרוע ימין למעלה; צעדה תימנית מהירה בשמאל לאחור.
 14-21 כמו 17-20.
 28-25 פסיעה בימין לפני; 2 ניתורים מהירים עם ימין תוך 3/4 סיבוב ימינה על ק"מ; צעדה תימנית מהירה בשמאל.
 32-29 הפנים למ"מ: שתי צעדות תימניות מהירות בימין ובשמאל.
 36-33 העברת משקל לימין ימינה; סיבוב שמאלה בשני צעדים מהירים: שמאל ימין; צעדה תימנית מהירה בשמאל.

חלק ב' פנים למ"מ

- 1-4 ימין ימינה תוך כפיפת שתי הברכיים (שב); שני ניתורים מהירים על ימין (יד ימין על הלב); בקצב של צעדה תימנית: שיכול בשמאל מאחורי ימין; ימין ימינה; שיכו בשמאל לפני ימין; שהייה.
 5-8 כמו 1-4.
 9-12 ארבעה פסיעות של "עקב-דרוך" החל בימין תוך יצירת קשת רחבה למרכז מעגל ושמאלה, עם כל פסיעה מרימים את היד הנגדית למעלה (בסיום הגב למ"מ).
 14-13 בקצב כפול: פתיחה בימין ימינה; שהייה; שמ' משכלת מאחורי ימ, ימ' במקום.

יורם ששון

אורן הללי

מישראל לפסטיבל כרמל בברזיל

מרשים ואטרקטיבי, ואולם בניגוד לעבר, בשנים האחרונות יש פחות נסיעות לחו"ל בשל הקושי להשיג תקציב לנסיעה, אשר בדרך כלל מושת על הוריי הרקדנים.

"שמעתי רבות על פסטיבל כרמל בברזיל" מספר רן הירש, "ותמיד רציתי להוציא את הלהקות שלי לשם, אך ידעתי שכדי להוציא אותם אני חייב לדאוג לרמה אומנותית גבוהה, שכן בשנים האחרונות מגיעות להופיע בפסטיבל זה הטובות שבלהקות הארץ: להקות משגב, להקת הסטודנטים של אוניברסיטת תל אביב, הורה רעים חולון, הלהקה הייצוגית של בארי אבידן, וזוהי רשימה חלקית".

"החלטתי לשלב את שתי הלהקות שלי - שבעת הכוכבים הרצליה, ואביב מחולות - תל אביב, כך הצלחתי לגייס 50 רקדנים איכותיים בנות ובנים בגילאי נוער. למשימה זו רתמתי את מר יוסי חכם, מנכ"ל בני הרצליה, הגב' דסי שחר, מנהלת מחלקת מחול בעיריית הרצליה והגב' לאה פרידמן, מנהלת מתנ"ס בית פרנקפורט תל אביב שתחת חסותם פועלות הלהקות, והם התגייסו בכל הכוח לעניין".

ההערכות של גוף עירוני לנסיעה כזו היא, למעשה, שיתוף פעולה של הורים מול הגורמים העירוניים ברמה

להקות המחול הייצוגיות "שבעת הכוכבים-הרצליה" ו"אביב מחולות-תל אביב" חזרו בחודש דצמבר מסיבוב הופעות מוצלח בסאו פאולו בברזיל, שם השתתפו בפסטיבל "כרמל" היוקרתי במועדון ההבראייקה בסאו פאולו, המשיכו במסע לעיר פאראטי וסיימו את המסע בעיר התיירות ריו דה ז'נרו.

היום, במבט לאחור, זה נראה כמו חלום שהתגשם, ואולם כשמספר רן הירש, הכוריאוגרף והמנהל האומנותי, על כל התהליך שעברו נראה שלאורך הדרך לא היה פשוט להיערך לנסיעה שכן יש להתגבר על לא מעט קשיים כדי להגשים נסיעה מקצועית שכזו.

נסיעות לחו"ל הן מרכיב חשוב בפעילותן של להקות מחול ייצוגיות. ההערכות לנסיעה כזו מביאה את הלהקה לעבוד באופן הרבה יותר אינטנסיבי מבימי שיגרה, ומעלה את איכותה המקצועית של הלהקה.

בנוסף, במהלך הנסיעה הרקדנים נקלעים לחוויה תרבותית יוצאת דופן, מופיעים לצד להקות מקצועיות מרחבי העולם, זוכים להכיר רקדנים מארצות שונות, להיחשף לתרבויות נוספות, למקומות, נופים, ובעיקר לחוויות יוצאות דופן בין חברי הלהקה. זה נשמע מאד

להקות מתכוננות למופעים ברצינות רבה שכן קיימת תחרות סמויה בין
להקות ורצון להציג את הלהקה של הקהילה בצורה הכי מכובדת

צילום: עוזו הלפרן

להקות המחול כרמל של
ההברייקה בסאו פאולו
במופע הפתיחה

רבה שכן קיימת תחרות סמויה בין הלהקות ורצון להציג את הלהקה של הקהילה בצורה הכי מכובדת.

בנוסף מתקיימות פעילויות מחול - סדנאות, מופעים ברזילאים, הרקדות, והרצאות. הנהלת הפסטיבל משקיעה רבות כדי לאתגר את המשתתפים בכל שנה מחדש, השנה הזומן המרקיד ערן ביטון להוביל את תחום הרקדות בפסטיבל. ערן היה מקצועי מאד, ערך סדנת ריקודי-עם בבוקר יום תחילת הפסטיבל והוביל 7 הרקדות כולל מרתון ריקודים של לילה שלם במהלך הפסטיבל. הרוקדים והצוות המקצועי מאד התרשמו ממנו.

הפקת הפסטיבל מושתתת על צוות מתנדבים גדול, סה"כ כ-100 בני נוער אשר מתנדבים לתחומים שונים ומתכוננים כחצי שנה לימי הפסטיבל. לכולם כמעט יש זיקה למחול הישראלי, והם משתתפים כרקדנים או כוריאוגרפים בלהקות המחול הייצוגיות של ההבראייקה.

במופעי פסטיבל 2014, היו הלהקות מישראל הטובות ביותר על הבמה, זכו לתשואות אדירות דקות ארוכות, והפכו מהר מאד לשיחת היום.

מנכ"ל הפסטיבל מר **גבי מילבסקי** היה מרוצה מאד מהלהקה ומהמופעים, הוא הודה ארוכות לצוות ולרקדנים, אמר שנהנה מאד לראות את הרקדנים לוקחים חלק פעיל באירועים שמחוץ למופעים - בסדנאות ובפעילויות השונות, משתלבים באופן מרשים ומביאים המון גאווה לריקוד הישראלי ולחברה הישראלית.

עם סיום הפסטיבל יצאה הלהקה לעיר פאראטי שם ציפה לכולם שיט בחופי העיר היפהפייה ומשם המשיכו, איך לא, לריו דה ז'נרו ובקרו באצטדיון הלאומי המפורסם - המרקנה, בקורקובדו (הפסל הענק של ישו הצופה אל כל העיר) ובעוד אתרים אטרקטיביים.

רון הירש ואורן הללי

התקציבית, הערכות אדמיניסטרטיבית של הגופים העירוניים, והכנה מקצועית ראויה.

"לקראת הנסיעה עבדנו ימים ולילות כולל שבתות מרוכזות", מוסיף **רון הירש**, "עד הרגע האחרון היה חשוב לי להביא את הלהקות לשילוב מיטבי ביניהן לרמה הגבוה ביותר".

פסטיבל "כרמל" בברזיל הוא פסטיבל יהודי, בו משתתפות להקות מברזיל, מכל דרום אמריקה, מארצות הברית, ובשנים האחרונות בכל שנה מגיעה להקה איכותית מישראל. הפסטיבל פועל 3 ימים סביב השעון (בדומה לפסטיבל כרמיאל שלנו), בו מתכוננים ומתקיימים בקפידה מופעים, סדנאות, מסיבות, והוואי, הכל סביב המחול הישראלי. בפסטיבל 3 מופעים מרכזיים: אירוע הפתיחה, מופע מוצ"ש (אמצע) ומופע הנעילה ביום ראשון בערב.

למופעים אלה נבנית בכל שנה במה מיוחדת בגודל של 24 מטר אורך על 14 מטר עומק, כל להקה מוזמנת להופיע בריקוד אחד בלבד עליו מתאמנים הרקדנים במשך כל שנת הפעילות. הלהקות מתכוננות למופעים ברצינות

רון הירש:
"שמעתי רבות על פסטיבל כרמל בברזיל (...)
ותמיד רציתי להוציא את הלהקות שלי לשם, אך ידעתי שכדי להוציא אותם אני חייב לדאוג לרמה אומנותית גבוהה, שכן בשנים האחרונות מגיעות להופיע בפסטיבל זה הטובות שבלהקות הארץ..."

כל צוות הרקדנים וההנהלה

"קיבלתי את מתנת הגיוס הכי יפה שיכולתי לקבל. אני רוקד בלהקה מאז שאני ילד, הלהקה היא כל חיי וללא ספק הנסיעה הזאת הייתה מבחינתי השיא הכי גדול שיכול להיות לרקדן בלהקת מחול".

להקת שבעת הכוכבים בריקוד עם, צילום: אלון מצקין

הספר והשגרה היומית העמוסה. אין יום אחד של חסד. אני, שליוויתי את הלהקה בנסיעה, רוצה לספר לכם עד כמה התרגשתי. **רן הירש** שגדל אצלי כרקדן ושעבדנו יחד מספר שנים בלהקות המחול שניהלתי, הקסים אותי מחדש. תמיד הערכת את יכולותיו וכישרונו, אבל לראות את הדרך היפה שבנה בכוחות עצמו, את הלהקות היפות, הרקדנים המוכשרים, החינוך, הניהול של כל המסע הזה... אני רוצה לאחל לך רן שתמשך לייצג כך את המחול הישראלי היפה, תודה לך ולכל צוות ההנהלה ולרקדנים המוכשרים על רגעי הנחת ועל הכבוד שהבאתם לנו.

בסיום המסע חווינו רגעים מרגשים במיוחד עת חברי הלהקה נפרדו משני רקדנים מרכזיים המתגייסים לצה"ל. **אור פרג'**, רקדן המתגייס ממש עם החזרה לארץ מסכם: "קיבלתי את מתנת הגיוס הכי יפה שיכולתי לקבל. אני רוקד בלהקה מאז שאני ילד, הלהקה היא כל חיי וללא ספק הנסיעה הזאת הייתה מבחינתי השיא הכי גדול שיכול להיות לרקדן בלהקת מחול".

לאחר שחזרו לארץ מותשים מהנסיעה, צפתה להם עבודה רבה בארץ, שכן הם הובילו את העדלידות ואירועי פורים, כל להקה בעירה, זאת לצד החזרה ללימודים בבית

בס"ד. תמוז תשע"ה

לשלמה ממן

ברכות חמות על זכייתך במכרז לתפקיד
"המנהל האומנותי של פסטיבל כרמיאל"

מזה 15 שנים אתה מנהל את הפסטיבל ביד רמה, בכישרון, בתבונה וללא לאות!
אין ספק, אתה ראוי מכלם! ואנחנו התברכנו בך.
יישר כח!

מערכת רוקדים-נרקודה

החוויות של אלכס

אלכס הובר מתעד במצלמתו את האירועים החשובים של ריקודי העם

והפעם - "גבעה אחת" מס' 2, סדרת סופי שבוע שמארגן רפי זיו במכללת תל חי שבצפון.

המרקידים והקהל, מימין לשמאל: אבי אמסלם בריקוד שלו - לך ילדי; שלמה ממון והרוקדות מבאר שבע; שלמה ממון מוביל את הקהל; בוני ורפי בסלסה סוערת

הכוריאוגרפים המחופשים רוקדים את צל מדבר

המרתונים שמארגן רפי זיו בגבעת ברנר כבר שנים רבות, ידועים באיכותם המיוחדת ובעיקר בריקודים המיוחדים השזורים לאורך כל הערב. רפי "לא דופק חשבון" משמיע המון ריקודים מיוחדים שלא רוקדים כל יום ונעים להיזכר בהם ואינו נרתע גם כשרוקדים רבים עומדים מסביב ומסתכלים כי אינם יודעים את הריקוד.

בשנה האחרונה התחיל רפי בסדרת סופי שבוע בצפון הפורח ואלכס שלנו, עם מצלמתו, תיעד עבורנו רגעים יפים ומיוחדים מהמרתון בערב שבת.

אייל אליהו ואילן סויסה בריקודו של אייל

אילן סויסה וקרן חורי

אילן סויסה ובוני פיה

Alex's Experiences

Alex Huber documents important Israeli folk dance events with his camera

The choreographer leads their public, from right to left: Avi Amsalem in his dance "Lecha Yaldi"; Shlomo Maman and the women dancers from Be'er Sheva; Shlomo Maman leads his public; Bonny and Rafi in a wild Salsa

This time – "Givah Achat",
the second Marathon Weekend (48 hours)
organized by Rafi Ziv at Tel Hai Hostel

North of Kiryat Shmona
on February 6 and 7, 2015 -
featuring dance leaders and artists from around
the country

For many years, the marathons organized by Rafi Ziv at Givat Brenner (a kibbutz south of Rechovot) have been known for their special quality and particularly for the unique dances interwoven throughout the evening. Rafi "does his own thing" and plays a lot of special dances that are not regularly danced but nice

רקדני הורה אלומות מבאר שבע בריקוד חסידי
The Hora Almogim dancers in the chassidic dance

to remember and he is not deterred even when many dancers stand around and watch because they do not know the dance. Rafi Ziv conducts dance sessions from Nes Tziyona near Tel-Aviv to Be'er Sheva in the South and is a regular guest choreographer at many dance camps worldwide.

In the past year, Rafi began a series of weekends in the flourishing north and our Alex, along with his camera, has recorded beautiful and special moments from the Friday night marathon for us.

רקדני הורה אלומות מבאר שבע מעופפים בריקוד חסידי
The Hora Almogim dancers flying in the chassidic dance

SUMMER COURSE

For foreign teachers and dancers of Israeli Folk Dance

ארגון
המורקדים
והכוריאוגרפים
לריקודי עם
בישראל
ובתפוצות

Association of folk
dance instructors &
choreographers in
Israel and abroad

Karmiel Course & Festival 2015

14th Year

July 20-31, 2015

Karmiel Dance Festival July 28-29-30, 2015

SUMMER COURSE

For Foreign Teachers and Dancers of Israeli Folk Dance

Festival General Director
Aharon Solomon

Artistic Director
Shlomo Maman

IFD Association Chairman
Avi Perez

A special 10 day course including:

- Workshops with Israel's finest choreographers.
- Teaching material – CD and DVD.
- One day of sightseeing.
- Joining several evening "Harkadot".
- Free entrance to all three main evening events at Karmiel Festival/Harkadot.
- Certificate of participation awarded.
- **Schedule is tentative and subject to change.**

Course, accommodation & fees:

- \$1,100 (\$1,000 for returning participants).
- Fees include: 7 day course and 3 festival days, half board accommodation and airport transfers.
- Registration must be accompanied by a \$250 deposit and sent by June 01, 2015
- By bank transfer: account name:"Amutat Festival"
To: Bank Hapoalim swift poalilit 12/747 Account # 504660
Address: Hagalil st. # 10, Karmiel 20100
- Or by special arrangement with Dany Benshalom
- Health Insurance is the responsibility of the participant.
- **A minimum of 25 participants is required for the course**

Please complete Registration Form and send back to:
dbenshalom@013.net.il

www.karmiefestival.co.il/index.php?lang=en

E-mail festival: info@karmiefestival.co.il

For more information

Contact:

Course Director:

Dany Benshalom

- Home:+972-4-6346851
- Mobile:+972-50-7296800
- E-mail:
dbenshalom@013.net.il
- **Skype name:**dbenshalom

Course Assistant Director:
Ruthy Slann

- Mobile:+1-864-650-2009
- E-mail: kibbutz@slann.com

Moments By Alex Huber

Summer Course Participants 2014

